CQI

เรื่อง ผ้าเช็ดมือไม่หายไปไหน

ชื่อหน่วยงาน ตึกศรีตรัง กลุ่มการพยาบาล โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์

ผู้รับผิดชอบ นายสมัย พรมแสง

ผู้ร่วมรับผิดชอบ ผู้ช่วยเหลือคนไข้ตึกศรีตรังทุกคน

วัตถุประสงค์ของการพัฒนา

1. เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน
2. เพื่อให้มีผ้าเช็ดมือเพียงพอพร้อมใช้ ประหยัดคุ้มค่า

ความสำคัญและความเป็นมา

การปฏิบัติงานที่ผ่านมาเกิดอุบัติการณ์ผู้ป่วยท้องเสียทั้งตึกผู้ป่วยหญิงและตึกผู้ป่วยชายเมื่อค้นหาสาเหตุพบว่าสาเหตุหนึ่งเกิดจากการล้างมือก่อนรับประทานอาหารแล้วใช้ผ้าเช็ดมือผืนใหญ่ร่วมกัน ทีมการพยาบาลจึงได้ระดมสมองเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกันโดยจัดหาผ้าเช็ดมือสะอาดและเพียงพอพร้อมใช้สำหรับผู้ป่วยโดยแต่ละตึกใช้ผ้าเช็ดมือผืนเล็ก 1 ผืนต่อผู้ป่วย 1 คน สำหรับใช้เช็ดมือในการรับประทานอาหาร 3 มื้อ และแต่ละตึกให้มีสีที่แตกต่างกันเพื่อสะดวกในการแยกผ้าส่งกลับตึกได้ถูกต้องหลังส่งซักและตามกลับได้หากติดไปกับตึกอื่นโดย ตึกฝ้ายคำใช้ผ้าเช็ดมือสำหรับผู้ป่วย สีเขียว ตึกชงโค สีเหลือง ตึกเฟื่องฟ้า สีชมพูและตึกศรีตรังสีม่วง จากผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมาพบว่าผ้าเช็ดมือผู้ป่วยตึกศรีตรังหายไม่พอใช้ ทีมผู้ช่วยเหลือจึงได้ระดมความคิดร่วมกันเพื่อค้นหาสาเหตุที่ผ้าเช็ดมือผู้ป่วยหายบ่อยไม่พอใช้ภายในตึกและมีการสำรวจปัญหาจากตึกอื่นร่วมด้วย พบว่าตึกอื่นผ้าเช็ดมือก็หายเช่นกันและมีสาเหตุคล้ายคลึงกันดังนี้ 1) ด้านผู้ป่วย มีผู้ป่วยบางรายถือติดตัวไปซ่อนไว้ใต้เตียงเพื่อใช้ส่วนตัว 2) ด้านเจ้าหน้าที่ ไม่มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ไม่มีการตรวจนับผ้าเช็ดมือก่อนและหลังนำไปให้ผู้ป่วยใช้ นอกจากนี้ไม่ได้ลงบันทึกในสมุดก่อนส่งซักและตรวจนับหลังรับผ้าจากโรงซักฟอก 3) ด้านอุปกรณ์ ภาชนะใส่ผ้าเช็ดมือที่โรงอาหารเป็นกระจาด ไม่มีที่เปิดปิด ง่ายต่อการหยิบผู้ป่วยจึงหยิบติดมือไป ตะกร้าใส่ผ้าเช็ดมือใช้แล้วไม่มีฝาปิดผู้ป่วยจึงหยิบไปใช้ส่วนตัวต่อได้ง่าย

จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นทีมผู้ช่วยเหลือคนไข้จึงได้ดำเนินการพัฒนาระบบการปฏิบัติงานให้เป็นแนวทางเดียวกันและได้จัดทำกล่องใส่ผ้าเช็ดมือและตะกร้าใส่ผ้าเช็ดมือที่ใช้แล้วโดยประยุกต์ใช้อุปกรณ์เดิมที่เคยใช้ใส่ผ้าเช็ดมือที่เป็นกล่องพลาสติกใส ทำให้ผ้าเช็ดมือไม่หายไปไหน ผู้ป่วยพึงพอใจมีผ้าเช็ดมือเพียงพอพร้อมใช้ ลดค่าใช้จ่ายในการซื้อผ้าเช็ดบ่อย ลดอุบัติการณ์ท้องเสีย ลดการทำงานของบุคลากรที่ซ้ำซ้อน เกิดความสุขในการทำงาน

กลุ่มเป้าหมาย ผู้ป่วยตึกศรีตรังและผู้ช่วยเหลือคนไข้ตึกศรีตรังทุกคน

ตัวชี้วัด

- ลดอุบัติการณ์ไม่พึงประสงค์ (ท้องเสีย) 0 %
- มีผ้าเช็ดมือเพียงพอพร้อมใช้ 100%
- มีนวัตกรรมอุปกรณ์ใส่ผ้าเช็ดมือที่ป้องกันการสูญหาย
- บุคลากรพึงพอใจ 80%

ระยะเวลาดำเนินงาน มิถุนายน - สิงหาคม 2557

วิธีการดำเนินการ

ขั้นเตรียมการ

1.การรวบรวมปัญหา วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดปัญหา

1.1 ด้านระบบ

- มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบยังไม่ชัดเจนหรือมีการมอบหมายแต่เจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามระบบ
- บุคลากรไม่ลงบันทึกในสมุดบันทึกรับ-ส่งผ้า
- การสื่อสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง(โรงซักฟอก)
- บุคลากรไม่ตรวจนับผ้าเช็ดมือก่อนส่งซัก
- บุคลากรไม่ตรวจนับผ้าเช็ดมือก่อนนำไปให้ผู้ป่วยใช้
- บุคลากรไม่ตรวจนับผ้าเช็ดมือก่อนส่งซัก

1.2 ด้านผู้ป่วย

- ผู้ป่วยนำผ้าเช็ดมือไปใช้ส่วนตัว เก็บไว้กับตัวเอง ซ่อนไว้ใต้เตียง

1.3 ด้านอุปกรณ์ภาชนะใส่ผ้าเช็ดมือ

- เป็นกระจาดไม่มีฝาปิด หยิบจับติดมือไปได้ง่าย

2.นำเสนอปัญหาแก่ผู้ร่วมงาน

3.รวบรวมแนวทางแก้ไข

4. กำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน และประสานงาน

5. ทดลองปฏิบัติ 6.ประเมินผล กำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน

ขั้นดำเนินการ

1. ด้านระบบ

1.มีการมอบหมายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจนในแต่ละเวรโดยเวรเช้าตรวจนับผ้าเมื่อเจ้าหน้าที่โรงซักฟอกมาส่งผ้ามีจำนวนเท่ากับที่ส่งซักหรือไม่ และมีการตรวจนับผ้าก่อนและหลังนำไปให้ผู้ป่วยใช้พร้อมลงบันทึกในสมุดผ้าเช็ดมือสำหรับผู้ป่วย

2.มีการมอบหมายเจ้าหน้าที่เวรดึกนับจำนวนผ้าก่อนส่งซักพร้อมลงบันทึกในสมุดรับ-ส่งผ้าช่วงเช้าพร้อมใบเบิกผ้าในแต่ละวัน

3. มีการมอบหมายเจ้าหน้าที่ดูแลช่วงผู้ป่วยล้างมือและเช็ดมือก่อนรับประทานอาหารทุกครั้งเพื่อไม่ให้ผู้ป่วยหยิบไปใช้ส่วนตัว

4. สื่อสารบุคลากรโรงซักฟอกให้ทราบเรื่องสีผ้าเช็ดมือผู้ป่วยตึกศรีตรังมีสีม่วงและมีการทำสัญลักษณ์ไว้มุมผ้า

2. ด้านผู้ป่วย

1. มีการให้ข้อมูลกับผู้ป่วยหลังออกกำลังกายทุกเช้าเกี่ยวกับการใช้ผ้าเช็ดมือและการเก็บผ้าเช็ดมือในตะกร้าเพื่อส่งซัก

2. ขอความร่วมมือจากผู้ป่วยที่รู้เรื่องช่วยกันสอดส่องดูแลผ้าเช็ดมือไม่ให้หายร่วมกันโดยใครพบเห็นให้แจ้งเจ้าหน้าที่หรือนำกลับมาคืน

3. ขอความร่วมมือผู้ป่วยไม่ให้นำผ้าไปใช้เป็นของส่วนตัวหากผ้าเช็ดมือหายผู้ป่วยทุกคนก็จะไม่มีผ้าเช็ดมือที่สะอาดใช้และทำให้ท้องเสียได้เมื่อรับประทานอาหารล้างมือแล้วไม่มีผ้าเช็ดมือ

3. ด้านอุปกรณ์ภาชนะใส่ผ้า

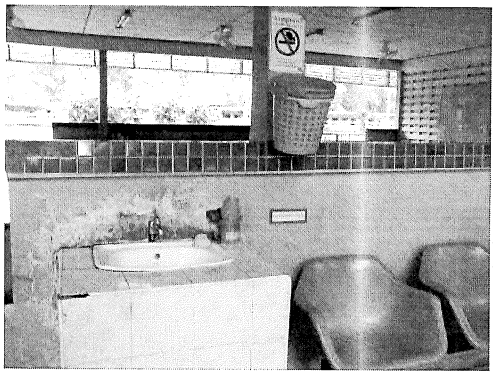
1. ทำกล่องใส่ผ้าเช็ดมือ มีฝาปิดด้านบน เจาะรูกล่องด้านล่างให้ผู้ป่วยดึงใช้ได้

2. มีตะกร้าใส่ผ้าเช็ดแล้วโดยมีฝาปิดและเจาะรูด้านบนขนาดพอสำหรับหย่อนผ้าลงได้

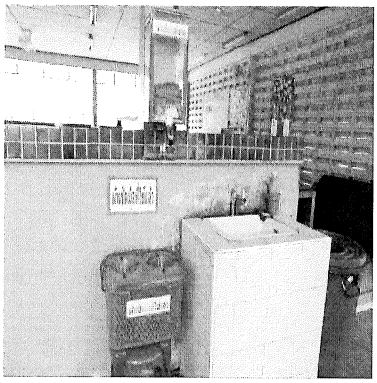
ผลการดำเนินงาน

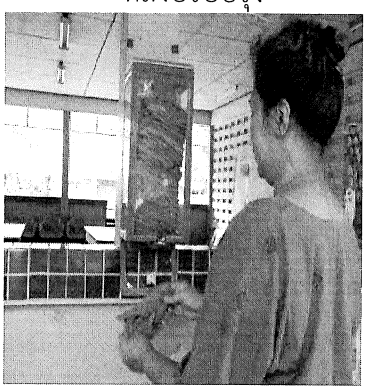
ก่อนปรับปรุง

หลังปรับปรุง

บทเรียนที่ได้รับ/การขยายผล

1. มีผ้าเช็ดมือเพียงพอพร้อมใช้
2. ลดค่าใช้จ่ายในการเบิกผ้าเช็ดมือบ่อยๆ
3. ผู้ป่วยล้างมือก่อนรับประทานอาหารได้เช็ดมือทุกมื้ออาหาร ปลอดภัยจากอาการท้องเสียนอกจากนี้ยังป้องกันโรคที่มาจากการสัมผัสเช่น ตาแดงและไข้หวัด
4. ลดการทำงานซ้ำซ้อนของบุคลากร บุคลากรมีความสุขในการทำงาน
5. ขยายผลไปยังตึกอื่นที่มีปัญหาเรื่องผ้าเช็ดมือหายโดยมีกล่องใส่ผ้าเช็ดมือไปติดไว้จุดล้างมือของผู้ป่วยที่โรงอาหาร